

Фестивал

8 ДЕКЕМВРИ 2012, ПЛОВДИВ

ФИНАЛЕН БРОЙ

5

8 декември 2012

Студентският екип на фестивал

Деница Даскалова

Ние не сме професионалисти, все още... Искам и вярвам, че е възможно да постигнем всичко, за което мечтаем. Надявам се да има момент, когато да отстояваме позициите си без задръжки.

Единственото, от което имаме нужда е малко подкрепа. Благодаря на хората, които повярваха в нас, защото това е едно добро начало.

Росен Спасов

Много съм изненадан и доволен от начина, по който бяхме посрещнати, при положение, че изникваме от нищото. Радвам се, че и бюлетинът се получи на ниво, при все че и ние до последния момент не бяхме сигурни дали въобще ще го има. Първата крачка е направена успешно. Сега най-важното е да не се спънем при втората. Надявам се, че традицията ще се развие на следващите фестивали.

Жечка Галинска

Искрено съм благодарна, че НФЦ ни подадоха ръка, за създаването на тези брошури. Реално много често в публичното пространство се говори за младите хора, а всъщност никой нищо не прави за тях. Всичко остава само в сферата на думите-клишета. Липсва действие. На мен ми се иска повече хора да са ачария. В Индия така наричат тези, които служат за пример и подражание не чрез думите, а чрез цялостното си поведение, чрез действията си.

Симона Петрова

Седем безсънни нощи, посветени на документалното и анимационното кино... не мога да повярвам, колко бързо мина това време! Беше едновременно и тежко, и изключително забавно. Знам, че това, което направихме беше далеч от съвършенство, но беше наше и чрез него натрупахме един безценен опит. Благодарим за възможността, която организаторите на фестивала ни дадоха.

Диана Монова

Седем дни се пречкахме в краката на организаторите на фестивала – надявам се това, което създадохме през това време наистина да е от полза. За мен фестивалният живот беше като надникване в един друг свят – този на професионалистите, където тепърва плахо настъпваме. От моя гледна точка сега всичко е някак си... по-близко.

Пламен Михайлов

И аз мисля като Жечка.

Размисли за съвременната българска анимация на чаша вино:

Радостина Нейкова

-Програмата с анимационни филми на „Златен ритон“ тази година е много пълна, разнообразна и разнолика. Интресно е събирането в общ блок на излъчване на толкова много различни (и от технологична, и от драматургична гледна точка) филми. Показва се как режисьорите работят и с рисунка, и с обем, и с натура, и с дигитално обработена фактура и с много, много други технологии. Нещо, което сякаш доскоро не бе стихията на българската анимация.

Господин Неделчев - Дидо

-Прави изключително добро впечатление нахлуването на „младата вълна“ анимационни режисьори – както например дипломантите от НАТФИЗ и Нов Български университет. Младите хора показват добро познаване на анимационното движение, история, изкуство като цяло. Те познават естетиката, езика на анимацията, но още им липсва зрелостта в избора на тема и драматургичната дълбочина на изказ, което дай Боже след време, с натрупване на опит да се постигне за да може отново по света да се заговори за Българска анимационна школа. Като цяло това, което

гледахме беше интересно и позитивно.

Радостина Нейкова:

-Именно на фестивали като този може да се види мащабно и цялостно на къде върви българската анимация. Да се съпоставят филмите на младите и на анимационните „титани“ едновременно. Да се направи някаква равносметка и проекция за бъдещото развитие на това екранно изкуство.

Господин Неделчев – Дидо:

-С пожелание фестивала на Българското документално и анимационно кино „Златен ритон“ да се провежда наистина без прекъсване. По този начин ще може да се постигне цялостна снимка на неигралното кино в България за дадения период.

ИНТЕРВЮ

Лиляна Стоянова: Полето за изява е широко, ако човек знае как да подходи

„Тъмната страна“ е дипломният ти филм. Очакваш ли да бъде приет толкова добре?

Не съм очаквала. Той посети толкова много места. Мислех си, че може да бъде приет на един или два фестивала, но той определено надскочи очакванията ми.

Как виждаш дипломните филми на фона на останалите в селекцията?

Смятам, че студентите се справят доста добре, филмите им са на ниво. На този фестивал се усеща тяхното присъствие, което е добре – това означава, че се дава поле за изява на младите. Това е свобода да представят възможностите си. Освен това филмите внасят живот в програмата, представят разглежданите проблеми по нов начин – през очите на тепърва навлизащия в областта на киното.

Какво мислиш за селектираните анимационни филми?

Аз съм гледала голяма част от тях и по други

фестивали. Мисля си, че много от тези филми са на световно ниво и това може само да ни радва.

Как се реализира човек, непосредствено след като е завършил НАТФИЗ?

Полето за изява е широко, ако човек знае как да подходи. Естествено трябва да се положат доста усилия. За мен всичко започва от тук – фестивали, познанства и т.н. Ако си достатъчно упорит и работиш в посоката, в която би искал, не е възможно да не успееш.

В каква посока искаш да се развиваш?

Към късометражната анимация. В момента имам една идея, която е на по-предна позиция и би могла да се осъществи. Опитвам се да концентрирам вниманието си върху нея и да не се разпилявам много.

Прави впечатление, че в анимацията се засягат много сериозни проблеми...

Да, има много стойностни филми – много философски и това според мен е добре. Трудно е такива сериозни проблеми да се поставят чрез анимационен филм. Всеобщото усещане за анимацията сред хората е, че това са детски филми. Всъщност тя винаги се е развивала в две посоки – за възрастни и за деца. Реално има толкова анимационни филми за възрастни, колкото за деца, просто вторите по-популярни. Това дали един филм ще се възприеме зависи много от публиката и от начина, по който е представен – ако е по-новаторски направен и по-ефектен е възможно да достигне до по-голяма аудитория.

Какъв метод на работа предпочиташ – да работиш сама или с екип?

Тук е прието да се прави анимацията индивидуално, но според мен всичко е въпрос на това да разбереш сам за себе си как работиш най-добре, най-пълноценно. Аз лично предпочитам да работя в екип или поне с още един човек, защото това ме прави дисциплинирана – отговорна съм освен пред себе си и пред други хора. Те ми дават стимул да работя по-добре.

Диана Монова

Кратка история на социалистическия реализъм

Азад Ренц (26):

Информацията във филма беше поднесена доста забавно, дори комично. Хареса ми, че нямаше крайни коментари. Всяка творба на всеки един художник, писател и поет беше представена без никаква нотка на обида и осмиване.

Историята на 9-ти

Георги Дянков:

Имаше доста противоречиви изказвания във филма. Но общо взето реалистично представят историята. Сигурно още неща ще се изясняват за в бъдеще.

Валентин Методиев:

Филмът няма позиция. Всеки си говори, каквото се сети. От Иван Станчов до един бивш партизанин. Не се прави така кино.

Хубен рисува пари

Ани Венкова (изкуствовед)

Смятам, че това е един много съвременен и динамичен филм с добра музика, визия и идеи. Представя две много сериозни гледни точки за изкуството в България: едната е от другия край на света, а другата е от местно ниво. Ако повече хора гледат филма и се опитат да мислят в посоката на самия художник и неговия кръг, България би се променила в много по-положителна насока. Поне изобразителното изкуство при всички положения.

Дългият път на крокодила

Георги Николов, 53

Много хубав филм. Направен е чудесно. Хубаво се спомена във филма – ако крокодилът е пет метра, човек не може да избяга. Той наблюдава.

Веселина Георгиева, 50

Мисля, че всичко ми хареса. Историята и героят като начин на изразяване. Добре е направен филмът. С чувство и много точно.

Идеали и изкуство

Бунтарство, изкуство, протести, после Ню Йорк и Хубен започва да рисува пари. Как така и защо, нямам намерение да разказвам. Най-добра представа ще получите като гледате филма, ако сте го пропуснали.

Истината е, че преди да гледам филма „Хубен рисува пари“ на режисьора Георги Тенев, не бях чувала нищо нито за кръга XXL, нито за художника Хубен Черкелов. Това е мой пропуск, за който искрено съжалявам.

Искам да споделя, че този филм страшно много ми допадна. Хареса ми историята, хареса ми и полиекранната му структура, цялата идея.

Полиекраните в „Хубен рисува пари“ отговарят изцяло на динамиката в целия филм. Подходящи са за паралела между предишния живот на Хубен като част от кръга XXL и настоящия му живот в Америка.

Освен че художникът сам разказва за неговия живот и творчество преди и след преместването си в Ню Йорк, повествованието се води и от негови колеги и приятели. Техните разкази са като вихрушка – това са хора, изживяли младостта си, но не изгубили духа си. Те са имали идеали, които в последствие са се изменили, но въпреки това са съхранили част от същността им.

„Хубен рисува пари“ е филм за промяната, която настъпва с всеки един човек, когато преосмисли обстоятелствата, довели го до дадено място, независимо дали е географско понятие или е свързано с духовно израстване. В този случай става въпрос и за двете.

Симона Петрова

Държава, бюрократия и кино

Малина Петрова е автор, който е показал ясна позиция по обществени теми. Една част от филмите ѝ са посветени на екологията. Тя е родена и отраснала в Бургас. Филмът „Заличаване“ разисква темата за незаконното строителство по крайбрежието.

Освен чисто човешката позиция, спрямо унищожаването на националните ценности, тя подхожда към ситуацията много емоционално.

Тя представя един политически и морален казус, но на втори план има друга нотка. Под повърхността има пласт, който повдига завесата, така че изпъква още една тема. Тя е доста обширна и общочовешка – бюрокрация. Работата с конкретни правила е прекрасен идеал, но на практика е напълно неефективна.

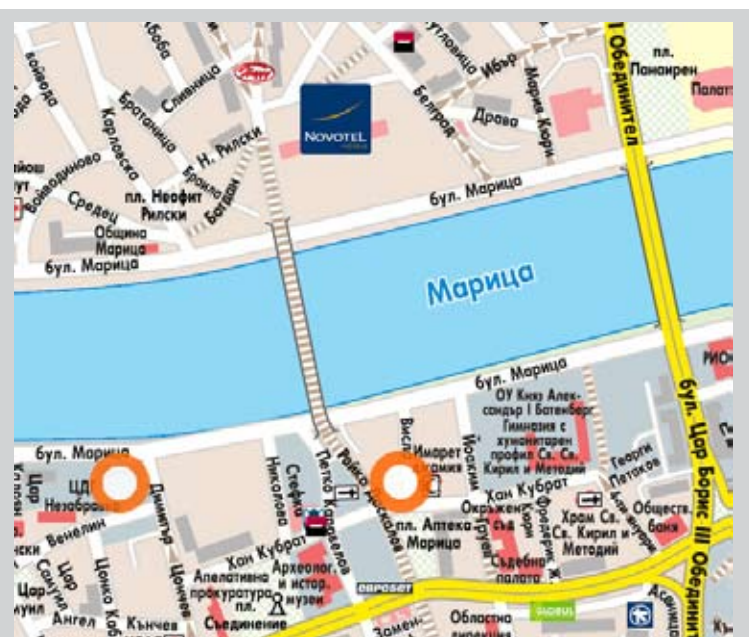
Един от епизодите е посветен на дюните. Това звучи абсурдно, но е доста важно. От малкото към общото. Един човек твърди, че обича природата. В рамките на 10 минути разказва за любовта си към плажа, пясъчните лилии и морето. Признавам, повярвах му, но режисьорът ме зашлеви. Малко след това стана въпрос за дюните, които са били там, но вече ги няма. Малина Петрова провокира милия човек, който е концесионер на този плаж. Отново думата бюрокрация ме напада, защото този човек твърди, че дюните са плаващи пясъци. Според закона дюните не са дюни, ако няма карта,

която да ги означава и експерт не е потвърдил този факт. Следва изводът, че мога да унищожа всички дюни по крайбрежието, ако те не са преминали няколко бюрократични етапа, които да им дават правото да са това, което са.

Отново, от малкото към общото, Малина Петрова използва тази техника в „Заличаване“. Филмът ѝ разисква една привидно битова тема. Някакви „лоши“ хора превземат национални територии с благоволенieto на системата, на държавата. Всички нас ни боли от това, но оставаме безлично съпричастни. Това не е важно. Истината е там, където е и изгубената ни национална идентичност. Проблемът е далеч по-голям от няколко плажа, няколко планини и едно море. Тук се вмъква чужденецът. Очевидно, българите имат нужда от авторитет, от човек, който да им помогне в определянето на моралните норми. Последните документални филми, които гледах бяха осветени от една независима позиция на чуждия гражданин.

Режисьорът завършва с есе – кадри на хора по време на празник. Това е национален празник – млади момичета с носии, нестинари, гайди и т.н. Няма да засягам темата, до колко това е характерно единствено само за България. Но една птица, пролет не прави. Този филм е доста остра нападка срещу закона. Въпреки това, за всички е ясно, че нищо няма да се промени, не защото изкуството е изгубило влиянието си, а защото хората са изгубили чувствителността си. Филмът на Малина Петрова провокира тези които имат зрение и слух.

Деница Даскалова

ресторант „Чичовци“
бул. „Марица“ 90

ресторант „Астрал“
ул. „Висла“ 1

СМЕТКА			
за резервации			
НАИМЕНОВАНИЕ	Кол.	Един. цена	Обща сума
Уилям Гладстон	1		3.20
Ли Ванон	1		3.90
Айрфан	1		1.20
Ми. Пур	1		6.90
Руски Ст. Тил	1		4.20
Ирина Мана	1		2.70
Компют. Видео	1		10.90
Моти Чили	1		0.90
Кар по сесии	1		3.90
Компют. плейт	1		37.90
Орион Реван	1		1.90
Moet & Chandon	1		120.00
Пр. Митка	1		0.50
Всичко:			198.10
Дата: ..... 20 .. г.			
Сервитьор:			

Традиционна сметка от фестивал.

Получихме съобщения от хора, които все още не могат да намерят обратния път от кино Лъки до Новотел Пловдив.

Как да стигнем от кино Лъки до Новотел Пловдив
Упътванията за пешеходци са бета версия.

Бъдете внимателни – в този маршрут може да липсват тротоарите и пешеходните пътеки.

„Лъки синема“, улица „Уилям Гладстон“ 1, 4000 Пловдив

1. Насочете се изток по ул. „Уилям Гладстон“ към ул. „Виктор Юго“ 76 м

2. Завийте наляво на ул. „Преслав“ 51 м

3. Завийте надясно на ул. „Май“ 140 м

4. Завийте наляво към ул. „Княз Ал. Дондуков-Корсаков“ 34 м

5. Завийте надясно на ул. „Княз Ал. Дондуков-Корсаков“ 98 м

6. Завийте наляво на ул. „Патриарх Евтимий“ 99 м

7. Завийте наляво на ул. „Княз Александър I-ви“ 400 м

8. Завийте надясно на ул. „Христо Г. Данов“ 12 м

9. Завийте наляво на ул. „Райко Даскалов“ 650 м

10. Продължете по ул. „Брезовска“ 300 м

11. Завийте надясно на пл. „Сливница“ 77 м

Новотел Пловдив, улица „Златю Бояджиев“ 2, 4003 Пловдив

Google.com

харесват ли ни?

PrintMAX.bg

Фестивал

Бюлетин на
XIX фестивал на българското
документално и анимационно кино,
„Златен ритон“
Пловдив, 2-8 декември 2012

Брой 5, 8 декември 2012
www.nfc.bg

Отговорен редактор на броя: Пламен Михайлов (plamen_mihailov@yahoo.co.uk)

Редакционен екип:

Василена Василева (oi_vass@yahoo.com)

Деница Даскалова (denitzaruslanova@yahoo.com)

Жечка Галинска (zhkova.galina@gmail.com)

Пламен Михайлов (plamen_mihailov@yahoo.co.uk)

Росен Спасов (rosenspaso@banskosp.com)

Симона Петрова (simona_peetrova@abv.bg)

Графичен дизайн: Диана Монова (dianicaa@abv.bg)

Екип студенти по кинознание и анимация от НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“.

Ръководител: проф. д.изк. Александър Янакиев (sasho_ya@yahoo.com)